

آیسasadı
روزنامه‌نگار

بیماری آلزایمر یا همان فراموشی برای بیماری ترسناک و رعاب اور است. حتی تصور این که خاطرات مان تک به تک پاک می‌شوند و دیگر حتی عزیزترین و نزدیک‌ترین افراد زندگی مان راهم به یادنمی‌آوریم، می‌تواند لدهرا آوارا شد. باتوجه به این که هنوز درمان اطلاعی برای این بیماری شوم کشف نشده، داشمندان در تلاشند تعاوامل و راه‌های ابتلاء به آلزایمر را این‌بند تا زیست‌آنند تا حد ممکن از تعداد بیماران بکاهند. در جدیدترین پژوهش منشتر شده در این رابطه، محققان با پربررسی ۵۰۰ هزار پرونده پژوهشی افراد مبتلا به آلزایمر دریافتند که عفونت‌های ویروسی شدید مانند آسفالیت و ذات‌الریه خطر ابتلاء به بیماری‌های عصبی مانند پارکینسون و آلزایمر را فرازیش می‌دهد. مایکل تالر، متخصص عصبان و نویسنده ارشد این مقاله می‌گوید: «دانشمندان سال‌های طولانی به دنبال پیوندهایی بین اختلال عصبی فردی و یک ویروس خاص بودند. اینجا باید که تضمین گرفتیم یک رویکرد متفاوت و مبتنی بر علم «داده» را متحدا کیم، با استفاده از سوابق پژوهشی مبتلایان به آلزایمر ماتوانستیم به طور سیستماتیک تمام پیوندهای ممکن را در یک جاست و جوکنیم». پژوهشگران ۲۲ ارتباط مختلف بین عفونت‌های ویروسی و بیماری‌های عصبی را در مطالعه روی ۴۵ هزار نفر پیدا کردند. احتمال ابتلاء به بیماری آلزایمر را فردی که برای نوعی التهاب مغزی به نام آسفالیت ویروسی تحت درمان قرار گرفتند، ۳۱٪ موردنی بیشتر بود. از مرد آسفالیت ویروسی، ۲۴٪ موردن به بیماری آلزایمر مبتلا شدند؛ یعنی چیزی حدود ۶ درصد. کدام ویروس‌هادر ابتلاء به بیماری‌های عصبی نقش دارد؟ به نظر می‌رسد افرادی که پس از ابتلاء آنفلوآنزا به دلیل ذات‌الریه در بیمارستان بستری شده بودند، بیشتر مستعد ابتلاء به بیماری آلزایمر، زوال عقل، بیماری پارکینسون و اسکلروز جانی آمبوتوفیک (ALS) بودند.

عفونت‌های روده‌ای و منزیت که هر دو اغلب توسط یک ویروس ایجاد می‌شوند و همچنین ویروس و اریسا لزوسترهای روده‌ای که باعث نیز در ایجاد چند بیماری تخریب‌کننده عصبی نقش دارند. تاثیر عفونت‌های ویروسی بر مغز در برخی موارد تا ۱۵ سال ادامه داشت و هیچ موردی وجود نداشت که از قارگرفتن در معرض این ویروس‌ها در امان مانده باشد. حدود ۸٪ درصد از ویروس‌های دخیل در بیماری‌های مغزی، «نوروتوفیک» در نظر گرفته می‌شوند؛ به این معنی که می‌توانند از سد خونی مغزی عبور کنند. خوشبختانه در حال حاضر واکسن‌هایی برای بrix از این ویروس‌ها از جمله آنفلوآنزا، زوانا (اوریسا لزوستره) و ذات‌الریه در دسترس است. کفرچه‌گواکسن‌های همه‌مودار دیماری پیشگیری نمی‌کنند اما به طور چشمگیری نزد بستری شدن در بیمارستان اکاهش می‌دهند. این شواهد نشان می‌دهد که واکسیناسیون ممکن است خطر ابتلاء به بیماری‌های عصبی را کاهش دهد. اندرو سینگلتون، متخصص اعصاب، محقق آلزایمر و مدیر مرکز آلزایمر و زوال عقل می‌گوید: «اختلالات عصبی مجموعه‌ای از بیماری‌ها هستند که درمان های موثر بسیار کم و عوامل خطر زیادی برای آنها وجود دارد. نتایج ما از این ایده حمایت می‌کند که عفونت‌های ویروسی والتهاب مرتبط در سیستم عصبی، ممکن است عوامل خطر شایع و احتمالاً قابل اجتنابی برای این نوع اختلالات باشند.» در حالی که این مطالعه مشاهده‌ای گذشته نگر نمی‌تواند یک رابطه علمی دقیق را نشان دهد اما اطلاعات مفیدی را به این‌بوی از پوشش‌هایی که به نقش ویروس‌هادر بیماری پارکینسون و آلزایمر اشاره دارند، می‌افرازد.

شهری کہ دوست داشتیم!

چرا برخی نهادها از وظایف خود شانه خالی می‌کنند؟

وظیفه‌ای تعریف نشده پس قرار این نهاد چه کار کند؟ دقیق تر که بسوی می‌شود این سوال را ساده‌تر هم عنوان کرد، این که چرا اساساً شهرداری در فرامله زمانی کوتاه‌از آن وعده‌ها چیزی از وظیفه خود شانه خالی می‌کند؟ موضوع آسیب‌های اجتماعی البته که متولیان بسیاری دارد اما وقتی شهردار پایتخت است هر صراحت از تشکیل فرآگاه برای آسیب‌های اجتماعی حرف می‌زند، چرا حالا معافون او به آشکاری می‌گوید این نهاد مسئولیتی در قبال این موضوعات ندارد؟ علیرضا سرحابی، کارشناس امور شهری معتقد است این گفته‌ها نیاز به کارشناسی ندارد و برای هر شهروند منصفی عیان است که این حرف‌ها بررسالت واقعی این نهاد شهری تناقض دارد.

او به جام جم می‌گوید: «موضوع وضعیت کنونی و البته تفاوت بزرگ آن نسبت به گذشته این است که شهرداری نه تنها پاسخگوی عملکرد نادرست خود نیست، بلکه اساساً این تکالیف قانونی را وظیفه خود هم نمی‌داند! در گذشته هم چنین مواردی وجود داشت اما یک چارچوب مشخصی پیدا کرده بود که می‌شد به آن نقد وارد کرد و مدیریت شهری برای اقتاع افکار عمومی به خودش زحمت پاسخگویی می‌داد و در حل آن مشکل می‌کوشید اما در دوره کنونی این وضعیت به گونه‌ای تغییر پیدا کرده که اساساً آقایان به هیچ‌کسی پاسخگو نیستند.»

مشکلات پایتخت هر روز بیشتر از گذشته به چشم می‌آید، همین دیروز عنوان شد تراکم جمعیتی در تهران هشت برابر شهر استانی‌تر ترکیه است، این تنها یک نمونه از چالش‌های تهران در مقایسه با شهرهای مشابه خود است.

منابع پایتخت هم سال هاست که رو به تمام است و همین موضوع باعث شده به جمعیت حاشیه‌نشین شهر اضافه شود. راهکار مدیریت پیشین شهری برای حل این چالش، گران شدن هزینه زندگی در پایتخت بودا تصمیماتی که قرار بود در راستای آن از شهروندان به واسطه تردید در بزرگ‌راه‌های شهری هم عوارض اخذ شود که این موضوع با ایان دوره مدیریت پیشین خوشبختانه ناکام ماند.

«شهرداری تهران نسبت به کودکان کار هیچ وظیفه قانونی ندارد.» در حوزه معتادان متgather نیز شهرداری تهران وظیفه ذاتی نسبت به این مسأله ندارد. اینها گفته‌های احمد احمدی صدر، مدیرعامل سازمان خدمات و مشارکت‌های اجتماعی شهرداری تهران است که همین دیروز به رسانه‌های اخوند شده است، این را بگارید کنار این حرف صریح شهردار پایتخت که گفته بود: «مسئولیت آلووگی هوای تهران با شهرداری نیست.»

رد این اظهارانظر هم هنوز در حافظه مجازی اینترنت به وفور یافت می‌شود، اظهارانظری که در میانه تداوم ۱۰ روزه آلووگی هوای تهران از زبان شهردار پایتخت شنیده شد. این موضوع او از جایی جالب توجه است که بدانیم علاوه بر تعیین تکلیف قانونی در متن قانون هوای پاک برای شهرداری حالاً می‌ناؤگان دانیم ناؤگان فرسوده حمل و نقل عمومی تهران از جمله متهمنان اصلی آلایندگی هوای پایتخت است.

به این معنا که علاوه بر تکلیف وظیفه شهرداری در ابطه با آلووگی هوای این نهاد متولی اصلی نوسازی ناؤگان حمل و نقل عمومی است.

در ارتباط با وضعیت کودکان کار یا معتادان متgather هم گرچه شهرداری تنها متولی ساماندهی به این موضوع نیست اما خوب می‌شود می‌شوند که شهردار پایتخت در همان روزهای ابتدایی وعده داد که در بازه زمانی شش ماهه معتادان متgather پایتخت را جمع‌آوری خواهد کرد؛ هر چند برای جامعه بیرونی روش بود که این وعده کارکردی انتخاباتی دارد و عملًا چنین امری امکان پذیر نیست و حتی مخالفت پلیس را هم به همراه داشت.

حالاً آن روزها بیش از کی‌سال گذشته و این وعده هم تحقق پیدا نکرده است. اما همزمانی تقریبی این سه موضوع: این که شهرداری در زمینه کودکان خیابان، معتادان متgather و البته آلووگی هوای وظیفه ندارد ما را به سوی یک پرسش مهم رهنمون می‌کند. این که اساساً اگر برای شهرداری در قبال چنین معضلات شهری

روزی رضاخان به مازندران مسافرت کرد،
قراء شد یک روز در بابل توقف نماید، ولی
خیلی از مردم به خاطر مصادره املاکشان
توسط شاه به گذایی افتاده بودند.
شهردار به خاطر این که رضاخان، گدایان
شهر را نبیند آنها را جمع و در حمام‌های
عمومی شهر زندانی کرد تا رضاخان از شهر
خارج شود، ولی به دلیل بارندگی شدید
رضاخان سه روز در شهر ماند، پس از ارفتن
رضاخان وقتی در حمام‌ها را باز کردند،
۷۰ ۶۰ نفر به دلیل نرسیدن غذا و نبود
هوای گرسنگی و خفگی مرده بودند.

رد خون

قاتل سرد در افغانستان

پیامد وضعیت حکومت داری طالبان حالا دارد بیش از گذشته بر مردم این کشور آشکار می‌شود. بعد از اعمال محدودیت‌هایی برای زنان این کشور، خبر آمده تعداد قابل توجهی از افغانستانی‌ها به واسطه سرمای هوا جان شان را از دست داده‌اند. آمار قربانیان سرمای هوا در افغانستان به دست کم ۱۵۷ نفر افزایش پیدا کرده است. طبق گزارش‌ها، آمار قربانیان در کمتر از یک هفته، دو برابر شده و میلیون‌ها نفر با سرمای شدید درگیر هستند. مردم افغانستان شاهد یکی از سردترین زمستان‌های این کشور در چند سال اخیر هستند. دمای هوای برخی نقاط این کشور در نیمه‌های دی تا منتهی ۲۸ درجه سانتی‌گراد کاهش داشت.

کیواکد را اسکن کنید

به تنهایی کپی‌هایی از خودش اجرا، کپی و ارسال کند. برخی از خطرناک‌ترین ویروس‌های رایانه‌ای در واقع کرم هستند. در اینجا مخبر ترین ویروس‌های رایانه‌ای را بر اساس تاثیر مالی رتبه‌بندی و معروفی می‌کنیم. اما به خاطر داشتن باشدید این برنامه‌های مخفی فقط نوک کوه بچ هستند. با ۱۲۷ میلیون برنامه بدافزار جدید که هر ساله به مصرف‌کنندگان و مشاغل حمله می‌کنند، ویروس‌ها که همان‌جا هستند و شروع‌نگشته‌اند هم می‌دانند. با این حاله می‌توانند هم هستند.

ویروس ILOVEYOU در سال ۲۰۰۰ با ارسال یک «نامه عاشقانه» جعلی که شبیه یک فایل منتی بی ضرر بود، کار خود را آغاز کرد. مانند Mydoom، این مهاجم نسخه هایی از خود را به هر نشانی ایمیل موجود در فهرست تماس دستگاه آلوده شده ارسال می کرد. مدت کوتاهی پس از انتشار در ۴ همان سال، ویروس ILOVEYOU بیش از ۱۰ میلیون رایانه شخصی گسترش یافت. این ویروس توسط یک دانشجوی فیلیپینی به نام «اولن دی گورمان» ایجاد شد. او که با کمود بودجه و منابع مالی مواجه بود، ویروس را برای سرقت رمزهای عبور نوشت تا تواند به صورت رایگان وارد سرویس های آنلاین شود که می خواست از آنها استفاده کند. طبق گزارش ها او نمی دانست ویروس دست سازش تا جا گسترش خواهد یافت. این ویروس با نام Loveletter نیز شناخته می شود.

وس های رایانه ای که تاکنون ساخته سوم قرار دارد Klez با حدود ۲۰ میلیارد حدود ۷/۲ درصد از کل رایانه ها در سال Klez را رایانه شخصی را آلوده کرد. کرم Klez می کرد، سپس اطلاعات گیرنده های کرد و البته سعی در غیرفعال کردن سایر سایر ویروس ها و کرم ها، Klez در انواع افایل ها را آلوده می کرد، خود را کمی هر قریبی پخش می شد. سال ها ویرانگر از نسخه قبلی بود. از زمانی به رایموده است و خوشبختانه محافظت رایموده وجود در این فهرست وارد وب همیشه و هر ساعت وجود دارد. Mier

و اعداد تقریبی برای کل ماشین‌های آموده شده در کنار برآورد هزینه‌های پاکسازی و است. مatasفانه هیچ دولت یا سازمان جهانی هزینه ویروس‌های رایانه‌ای را پیگیری بیشتر تخمین‌های هزینه ویروس‌های رایانه‌ای در مقالات پژوهشی آنالیز یافته می‌شوند. مطلب کرم‌ها نیز با وجود تفاوت‌های شان مانند ویروس‌ها در نظر گرفته شده‌اند. یک ویراء کارکرده نسبتاً بسیار محدود است و ممکن است در مقالاتی که ممکن است

Sobig ویروس کامپیووتری در واقع یک کرم دیگر است که نخستین بار سال ۲۰۰۳ منتشر شد. از نظر گستره شیوع و میزان خسارت، این ویروس پس از ویروس Mydoom در رتبه دوم قرار دارد. خسارت مالی ۳ میلیارد دلاری به کل جهان وارد کرد. بیشترین آسیب وارد شده از طریق این ویروس در کانادا، آمریکا، اروپا و آسیا بود. این کرم منحوس به سرعت چند نسخه مختلف از خود را منتشر کرد که در بین شان Sobig.F مضربرین‌ترین آنها بود. این برنامه مجرمانه سایبری به عنوان نرم افزار رایانه‌ای قانونی متصل به ایمیل‌ها ظاهر می‌شود. این امر باعث اختلال در صدور بلیت در شرکت هواپیمایی ایرکانادا و تداخل در کسب و کارهای بی شمار دیگر شد. با وجود آسیب گسترشده آن، خالق این باگ موفق هرگز دستگیر نشد.

در چنین روزی نخستین ویروس رایانه‌ای جهان در سال ۱۹۸۲ متولد شد. نوجوان ۱۵ ساله پیچارد اسکرپتا. را به عنوان یک شوکی عملی کرد. ویروس‌های رایانه‌ای که زمانی مامای خنده بودند، اکنون به یک طاعون مضر و پرهزینه در دنیا مبدل شده‌اند. روزانه بیش از ۳۵۰ هزار بادفازار جدید با هزینه سالانه بیش از ۵۵ میلیارد دلار کشش می‌شوند. برای یافتن

بدترین شیوع ویروس رایانه‌ای در تاریخ Mydoom بود که سال ۲۰۰۴ میلیارد دلار خسارت به بار آورد. اما هزینه تعذیل شده با توجه آن در ۵۲٪ میلیارد دلار برآورد شده است. این بدافزار که با نام novarg از شناخته می‌شود، از نظر فنی یک «کرم» است که از ارسال ایمیل آبوبه منتشر می‌شود. در یک مرحله، وی این مسئول Mydoom شده بود. هدف از این حملات بستن وب‌سایت‌های مورد نظر بود. این ویروس هنوز هم دارد و یک درصد از کل ایمیل‌های فیشینگ را می‌کند. با توجه به $\frac{3}{4}$ میلیارد ایمیل فیشینگ که ارسال می‌شود، Mydoom، سال پس از ایجادش، سی میلیارد نسخه از خود را ارسال می‌کند. اگرچه جایزه‌ای ۲۵٪ هزار در نظر گرفته شد اساساً زنده این کرم خطرناک رایانه‌ای هرگز دستگیر نمی‌شود.

یک تولد نامیمون

